

ZUSTER ELISA

(Liebe, tricks und heilmassagen)

Toneelspel in drie bedrijven

door

HANS GNANT

Vertaald

door

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ZUSTER ELISA - LIEBE, TRICKS UND HEILMASSAGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS GNANT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

LODEWIJK RUITER - oude boer, 60 - 65 jaar

KATJA - zijn vrouw, 55 - 60 jaar

HANS - hun oudste zoon, 30 - 40 jaar

CLAUDIA - vrouw van Hans, 30 - 40 jaar

ANDI - de jongste zoon, 25 - 30 jaar

ELISA - wijkverpleegster, 25 - 30 jaar

FLORIS TINGE - buurman, 40 - 60 jaar

DECOR:

Boerenkamer, met links, rechts en op de achtergrond een deur.
Raam in achterwand.

(Het stuk kan zonder grote wijzigingen ook opgevoerd worden als
openluchtspel)

EERSTE BEDRIJF

LODEWIJK (*zit op de bank en klaagt*): Potverdrie, ik heb er vandaag weer zo'n last van. (*grijpt naar zijn rug*) De scheuten trekken van mijn schouders tot in mijn tenen.

KATJA (*zit naast hem op de bank, klaagt net zo hard*): Zo erg als vandaag heb ik 't nog nooit gehad. (*grijpt naar haar rug*) 't Begint daar helemaal onderaan en de pijn gaat door naar boven. (*grijpt naar haar schouderblad*)

LODEWIJK (*zucht*): Je moet maar weer eens naar onze dokter toe.

KATJA (*zucht*): Ik zou eigenlijk een poosje naar een kuuroord moeten of ziets.

LODEWIJK (*klagend*): Vanmorgen vroeg dacht ik, ik kom nooit weer uit bed.

KATJA (*ook klagend*): 't Is altijd het slimst als er verandering van weer op komst is.

LODEWIJK (*geprikkeld*): Hoor je eigenlijk wel wat ik zeg?

KATJA (*verwijtend en geprikkeld*): Hoor jij mij dan misschien wel?

LODEWIJK: Een mens mag na veertig jaar huwelijk best een beetje medeleven van zijn vrouw verwachten.

KATJA: Ik wacht al twintig jaar op dat van jou!

LODEWIJK (*boos geworden*): En op het erf is er nog van alles te doen!

KATJA (*ironisch*): En jij denkt, dat ik hierbinnen duimen kan gaan zitten draaien?

LODEWIJK: Een paar jaar terug was ik bij de masseur en die zei dat masseren 't beste was.

KATJA (*geprikkeld*): Zeg dat wel. Jij vond dat jij je een masseur kon permitteren.

LODEWIJK: Ik heb 't jou niet verboden. Maar jij wilde er niet heen omdat buurvrouw zei dat massage en alle adviezen toch niks hielpen.

KATJA (*spottend*): Klopt dat dan niet? Of heb jij er wel iets van gemerkt?

LODEWIJK: Maar die massage heeft me toch wel een tijdje goed gedaan.

KATJA: Masseer jezelf dan!

LODEWIJK (*afwerend*): Onzin. Alsof je dat bij jezelf kan doen.

KATJA: Je hoopt zeker, dat er (*spottend*) zo'n masseuse bij ons thuis komt...

LODEWIJK: Maar niet eentje die ouder is dan 25 jaar. Denk daar wel aan...

KATJA: Zolang je nog zulke idiote grapjes kunt bedenken, valt 't met

jouw pijn wel mee.

LODEWIJK (*dromerig*): Ik zou al m'n pijn direct vergeten, wanneer ze met haar zachtje handjes over mijn rug zou strelen. (*wijst naar zijn schouder*) 't Zit vooral daar bovenaan. Bij de schouders, net waar de nek begint. Want daar komen alle zenuwen bij elkaar.

KATJA (*spottend*): Nou, nou... Wat jij allemaal weet...

LODEWIJK: Dat heb ik geleerd van de masseur. Maar eigenlijk kun jij me net zo goed masseren.

KATJA (*geprikkelde*): Ik? En wie masseert mij?

LODEWIJK (*haastig*): Ik natuurlijk! (*staat op en zet twee stoelen tegenover elkaar*) Dat ik dat niet eerder bedacht heb. (*uitnodigend*) Kom Katja, ga daar zitten. Ik kom tegenover je zitten en dan kunnen we elkaar tegelijk masseren!

KATJA (*geërgerd*): Je kunt zeker niks stommers bedenken.

LODEWIJK (*droog*): Nee. Maar we kunnen 't toch wel proberen? (*dringt aan*) Kom op, dan!

KATJA (*gaat met tegenzin op de stoel zitten, geërgerd*): Alsof ik niks beters te doen heb...

LODEWIJK (*gaat tegenover haar zitten, masseert haar links en rechts bij het begin van de schouders*): Nou? Hoe voelt dat? (*drukt stevig*)

KATJA (*roept*): Niet zo hard!

LODEWIJK: Ik begin maar met hard te drukken. Straks wordt 't wel minder als ik moe wordt.

Katja wil de nek van Lodewijk pakken, komt eerst niet verder dan de onderarmen, dan toch steeds hoger. Komische bewegingen met de armen, tot ze elkaar min of meer echt masseren.

LODEWIJK: Merk je al wat?

KATJA (*zucht*): Ja. M'n ene arm slaapt...

LODEWIJK (*ironisch*): Dan doet die je in elk geval geen zeer meer. (*masseert verder*)

FLORIS (*komt door rechterdeur binnen*): Hé, buurman, wat doe jij daar nou?

LODEWIJK: Masseren, dat zie je toch?

KATJA: Hij bedoelt dat we elkaar zitten af te maken.

FLORIS: Dat moet ik aan m'n oudje vertellen!

KATJA: Daar heeft ze helemaal niks mee te maken!

FLORIS: Ik bedoel alleen maar, dat wij 't ook zouden kunnen proberen. Tegen wat helpt 't eigenlijk?

LODEWIJK: Tegen alle reumatische klachten die een mens maar kan bedenken!

FLORIS: En? Helpt 't jullie?

KATJA: Dat weten we nog niet. (*houdt op met masseren*)

FLORIS: Ik wacht geloof ik eerst, maar eens af wat jullie berei- ken, voor ik mijn ouwetje ga overreden om net zoiets te pro- beren.

LODEWIJK: Ben je nou al terug van de markt?

FLORIS: Nee, ik ga er zo dadelijk naar toe.

LODEWIJK (*spottend*): Jij denkt vast en zeker dat de mensen op je blijven wachten tot je 's middags pas komt aanzakken.

FLORIS (*afwerend gebaar*): Als je in alle vroegte komt, is er alleen maar kruimelhandel. De een een pondje kool, de ander een kilootje aardappels. Tegen de middag verschijnen de handelaren en die kopen de hele zaak in een keer op.

LODEWIJK: En zetten je af met een onfatsoenlijk lage prijs!

FLORIS: Maar ik heb wel mooi m'n kar leeg.

LODEWIJK: Kun je voor mij ook eens een paar zakken van onze aardappels meenemen?

FLORIS: Als je tevreden bent met wat ik ervoor krijg...

LODEWIJK: Alles is beter dan dat ze hier in de schuur liggen te rotten!

KATJA (*opgewonden*): Daar komt niks van in! Er wordt geen pieper verkocht tegen een spotprijs, goed begrepen! In 't voorjaar heb je al 't werk van het poten, daarna alsmaar onkruid wieden en in de herfst kun je ze allemaal zelf uit de grond krabben! Ik heb mijn zere rug alleen maar te danken aan die verhipte aardappels!

LODEWIJK: Als ik maar een gezonde rug had, bracht ik ze heus zelf wel naar de makrt.

FLORIS: Maak je geen zorgen. Ik verkoop ze wel voor een mooie prijs... Burenhulp, moet je maar denken. En wat ik nog zeggen wil, jullie Hans heeft bij ons opgebeld, dat-ie vandaag nog langs komt.

KATJA: Kijk, als wij nou zelf telefoon hadden, dan kon-ie ons zelf opbellen.

LODEWIJK: Er komt hier geen telefoon in huis. We hebben 't altijd zonder gedaan.

KATJA: Vroeger ging 't ook zonder auto en tegenwoordig heeft iedereen er eentje!

LODEWIJK: O ja hoor, iedereen. Maar ik niet!

FLORIS: Omdat je helemaal op mij rekent!

LODEWIJK: Daar heb je burenhulp voor.

FLORIS: Die je nu helpen met 't opladen van de aardappels.

LODEWIJK (*grijpt naar zijn rug*): Als ik maar kon, dan zou ik je wat graag helpen!

KATJA (*doet hetzelfde*): 't Gaat mij net zo...

FLORIS: Zeg me maar, waar ze liggen...

LODEWIJK: In de grote schuur, rechts om de hoek!

KATJA: Meer dan tien zakken krijg je niet mee!

FLORIS (*lacht*): Ik heb ook geen plaats voor meer. (*terwijl hij rechts afgaat*) Ik groet jullie.

KATJA (*boos*): We zijn ook alsmaar afhankelijk van vreemden.

LODEWIJK (*geprikeld*): Kan ik 't helpen dat wij twee oudjes op de boerderij zitten en dat onze jongens niks willen weten van boerenwerk? Als ik aan de tijd denk, toen ik nog zo jong was als onze Hans of onze Andi... Ik kon haast niet wachten tot ik de boerderij kon overnemen van m'n vader...

KATJA: En tegenwoordig kun je je haast niet voorstellen dat de kinderen nauwelijks kunnen wachten tot je je ogen voorgoed dichtdoet.

LODEWIJK (*knikt*): Omdat ze dan met 't bedrijf kunnen doen wat ze willen.

KATJA: En wat Hans wil...

LODEWIJK: Hij probeert ons alsmaar in het bejaardenhuis te krijgen.

KATJA (*knikt*): En dan kan hij van onze weilanden in de kortste keren een golfclub maken.

LODEWIJK: Maar Andi heeft er ook nog iets over te zeggen!

KATJA: Dan moet-ie wel eerst thuis zijn... (*verwijzend naar Lodewijk*) 't Is jouw schuld dat-ie wegging.

LODEWIJK (*honend*): Ja hoor. Iemand moet de schuld krijgen. Ik heb toen alleen maar tegen hem gezegd, dat-ie bij ons niet hoefde aan te komen met alle moderne gedoe van melkmachines en zo.

KATJA: Daarom is-t-ie naar Brazilië vertrokken...

LODEWIJK (*geërgerd*): Als ontwikkelingswerker! De Derde Wereld is hem meer waard dan z'n ouderlijk huis.

KATJA (*verwijzend*): Je zei zelf, dat-ie eerst maar eens door de wereld moest rennen, z'n neus achterna. En tot nu toe heeft-ie nog geen verwijsbriefje nodig gehad...

LODEWIJK: Wat voor verwijsbriefje?

KATJA: Voor als hij z'n neus gestoten heeft!

LODEWIJK (*spottend*): Had hem dan tegen gehouden. Maar de jongste heeft bij jou altijd een wit voetje gehad.

KATJA (*afwerend*): En waarom hield jij Hans dan niet tegen, toen-ie met zo'n stadse wilde trouwen?

LODEWIJK (*afwimpelend*): Maar nou is 't allemaal zoals 't is. Je moet maar denken, dat 't goed is wat er gebeurde. Je verandert er toch niks meer aan.

KATJA: En met ons wordt 't ook nooit meer anders. Hooguit van dag tot dag slechter.

LODEWIJK: Lieve hemel. Als ik me 's nachts van de ene op de andere kant lig te draaien vanwege de pijn in m'n rug, dan denk ik vaak: laten we de hele boel maar overdoen aan vreemden.

KATJA (*boos*): Ja ja, weet je niks beters? Wildvreemde mensen! Eerst doen ze heel aardig tegen je en later ben je aan ze overgeleverd.

LODEWIJK: In een kontrakt kun je alles regelen.

KATJA: Waarmee je later naar de advocaat moet om je rechten te krijgen.

LODEWIJK: Heb jij soms een beter idee?

KATJA (*vinnig*): Waarom zou ik? Jij bent toch de baas op de boerderij?

LODEWIJK (*spottend*): Ach, kom nou. Als jij 't niet meer weet, ben ik ineens de baas.

KATJA: Ik hoef 't er alleen maar mee eens te zijn over wat er met ons bedrijf gebeurt.

LODEWIJK (*knikt*): En dus zitten we weer op 't punt, dat we 't geen van beide meer weten.

KATJA (*verwijtend*): Had Andi dan niet 't huis uitgejaagd.

LODEWIJK (*kwaad*): Begin je nou weer?

KATJA (*boos*): Omdat ik gelijk heb...

LODEWIJK (*wil opstaan*): Dan laat ik me liever buiten in 't veld plagen door m'n zere rug dan hierbinnen door jouw gezeur. (*grijpt naar zijn rug*) Als m'n rug toch goed was...

KATJA (*kwaad*): Denk je dat ik dat ook niet zou willen.

HANS (*komt rechts binnen*): Goeiedag alletwee!

KATJA: Dag Hans!

LODEWIJK (*morrend*): Je komt weer net op 't goeie moment...

HANS: Heb je wat? Iets nieuws of is het 't oude verhaal?

KATJA: Ben je alleen?

HANS: Claudia zit in de auto.

LODEWIJK (*spottend*): Vindt ze 't op het erf te vies om uit te stappen?

HANS: Pa, begin daar nou alsjeblieft niet weer over. Ik wou alleen maar kijken...

KATJA (*bits*): ...hoe de stemming bij ons is, zeker?

HANS: Niet direct. Maar wanneer ik niet gewoon met jullie kan praten, heb ik liever dat ze er niet bij is.

LODEWIJK (*knikt*): Gelijk heb je!

HANS: Ze wil zich ook niet graag bemoeien met onze zaken.

KATJA (*verbaasd*): Dat is dan wat nieuws. Omdat vooral haar vader achter jullie plannen zit.

HANS: Laten we blij zijn dat die zoveel geld heeft.

LODEWIJK: Ik heb niks van hem nodig.

KATJA: Daarom hoeft-ie ook niks van ons nodig te hebben.

HANS: Laten we alsjeblieft nog één keer verstandig met elkaar praten.
(*gaat zitten*)

LODEWIJK: Als je daarom bent gaan zitten, vergis je je.

HANS (*verlegen*): Ik weet hoe jullie erover denken, maar...

LODEWIJK: ...dat is sinds onze laatste ruzie ook niet veranderd.

KATJA: En je hoeft ook geen moeite te doen om vader en mij in een bejaardenhuis te stoppen. Al zijn de kamers nog zo mooi ingericht!

LODEWIJK: En ons bedrijf blijft een boerderij en wordt geen golfclub!

HANS (*bezwerend*): Maar 't werk is jullie al een hele poos veel te veel!

LODEWIJK (*staat op*): Voorlopig gaat 't nog! (*grijpt naar zijn rug*)

KATJA (*staat op*): En bij mij ook! (*grijpt naar haar rug*)

HANS (*afwerend gebaar*): Hou toch op met dat spelletje spelen. Ik kan me niet voorstellen, dat buurman Floris heeft staan liegen...

LODEWIJK (*verwijtend*): Aha.. Je hebt al een spion ingehuurd?

KATJA (*heftig*): Als Floris ook maar een voet hier binnen de deur zet, dan krijg-ie wat te horen. Daarbij vergeleken zijn de preken van z'n vrouw, verhaaltjes-voor-het-slapen-gaan!

HANS (*sussend*): Ik bedoel het toch goed met jullie! Snap dat dan toch!

LODEWIJK: Jammer genoeg kennen we de oorzaak van je goeie bedoelingen...

HANS (*staat op*): Wees nou niet kwaad op me. Maar die geen goede raad wil, is ook niet te helpen.

LODEWIJK: Als Andi er was, zou je wel heel anders praten!

HANS (*lacht*): Laat me niet lachen. Uitgerekend mijn broer, die nooit plezier had aan 't boerenwerk...

KATJA (*onderbreekt*): Jij dan wel? Je hoeft een ander niet te verwijten waar jij zelf een hekel aan hebt!

HANS (*spottend*): Ik leef tenminste niet op andermans zak!

LODEWIJK (*gehaast*): Andi ook niet!

HANS (*afwerend*): Zit me toch geen sprookjes te vertellen. Andi kwam tot nu toe toch alleen maar op bezoek om z'n reisportemonnee te kunnen aanvullen bij z'n mammië.

LODEWIJK (*kwaad tegen Katja*): Wat hoor ik daar?

KATJA: Dat is helemaal niet waar! (*fier*) En wanneer ik hem zo nu en dan wat toegestopt heb, dan gaat dat jullie nog niks aan!

HANS: Toen Andi en ik de laatste keer met elkaar praatten, zei hij zelf, dat hij blij zou zijn wanneer hij wist dat jullie ergens goed geborgen waren.

KATJA (*ironisch*): Opgeborgen zul je bedoelen. Goed geborgen zijn wij allebei pas in het graf! (*gaat rechtop staan*) Maar dat gebeurt niet zo gauw als jullie wel zouden willen!

HANS: Je hoeft me niet te beledigen!

LODEWIJK (*verwijtend*): En jullie plannetje dan? Is dat soms geen belediging. Ons leven lang hebben we geploeterd en gezwoegd, je moeder en ik. Alleen maar om de boel bij elkaar te houden. En als dank daarvoor wil je ons laten toekijken wanneer die grote machines ons land zo overhoop halen dat we ons eigen weiland niet meer terug kennen.

HANS: Jullie willen gewoon niet snappen, dat alles van vroeger tegenwoordig geen cent meer waard is.

LODEWIJK: En jij kunt net zo min als ik vandaag zien wat er morgen gebeuren kan.

CLAUDIA (*kijkt om de hoek van de deur naar binnen*): Hans! Heb je nog lang nodig?

HANS (*loopt naar de deur*): Ik kom al!

LODEWIJK (*honend*): Je moet rennen als de sergeant roept!

CLAUDIA (*vinnig*): Vader, je hoeft me niet te vergelijken met een sergeant.

LODEWIJK: Ik weet jammer genoeg niet, wat voor titel je bij jullie soort mensen verdient.

HANS: Begin nou niet alweer te bekvechten met Claudia.

CLAUDIA: Ach, laat hem maar gaan. Hij is nou eenmaal van een bijzonder soort hout gemaakt.

LODEWIJK (*spottend*): Dat heb je mooi gezegd. Maar je bedoelde eigenlijk dat ik een sufferd ben. Of niet, soms?

CLAUDIA (*opgewonden*): Dat is een gemene veronderstelling! Hans, moet ik me dat laten zeggen?

LODEWIJK: Je kunt 't bekijken zoals je zelf wilt.

HANS: Weet je, pa. Je maakt 't ons echt moeilijk. En het hoeft je helemaal niet te verbazen dat we zo weinig op bezoek komen.

KATJA: Ik vind twee keer per jaar meer dan genoeg!

LODEWIJK: Ja. Omdat jullie visites altijd maar één doel hebben!

HANS: Wat wil je dan dat we doen?

KATJA: Nou, bijvoorbeeld vragen hoe het met ons gaat en of we niet wat uit de stad nodig hebben. Er schijnen zelfs jonge vrouwen te bestaan, die zomaar voor hun schoonmoeder op 't platteland af en toe een lap stof uit de uitverkoop meebrengen.

HANS: Zo dringend zal dat toch niet zijn...

LODEWIJK: We hebben niks nodig. We vertellen alleen maar, wat we zo nu en dan in de buurt horen... En je vroeg net toch zelf, wat jullie zouden kunnen doen?

CLAUDIA (*kijkt op haar horloge*): Hans, we moeten nou echt weg. Ik heb een afspraak bij de kapper. (*Hans haalt verlegen zijn schouders*)

op)

LODEWIJK: Laat je niet ophouden. Er valt toch niks meer te bepraten.

KATJA: En de volgende keer kunnen jullie toch wat langer komen?
(Claudia houdt haar hoofd hooghartig omhoog, gaat trots rechts af, zonder te groeten)

HANS: Nou, tot kijk dan... *(loopt naar de rechterdeur)*

LODEWIJK *(ironisch)*: En blijf vooral gezond!

HANS *(draait zich om)*: Wat zeg je?

LODEWIJK *(doet verbaasd)*: Ach, ik had dat eigenlijk niet moeten zeggen... *(Hans gaat weg, zonder verder iets te zeggen. Lodewijk gaat weer zitten)* En ik doe justement precies dat wat mijn heer zoon en zijn gemalin, mijn schoondochter, niet graag zouden willen!

KATJA *(knikt)*: Ja, ja... schoondochter... Andi zal ook voor ons wel niet zo gauw een echte schoondochter vinden. Zelfs niet als-ie de boerderij zou overnemen.

LODEWIJK *(pakt Katja bij de arm)*: Dan heb ik toch maar geboft... Of niet?

KATJA *(kijkt hem aan)*: Dat hoor jij te weten!

LODEWIJK *(kijkt haar aan)*: Ik weet 't, Katja... Ik weet 't. Ik had geen betere boerin kunnen vinden.

KATJA *(luistert)*: Ik hoor wat in de stal!

LODEWIJK *(luistert)*: D'r zal toch geen koe losgebroken zijn? *(gaat links af. Elisa klopt aan rechterdeur)*

KATJA *(gaat naar de deur)*: Ja... Kom binnen.

ELISA *(komt binnen. Ze spreekt goed Nederlands met een Engels accent)*: Goedendag!

KATJA: Goeiedag...

ELISA: Neemt u me niet kwalijk...

KATJA *(onderbreekt haar stug)*: Wat wou je?

ELISA *(schuchter)*: Neemt u me niet kwalijk...

KATJA *(mopperig)*: Dat zei je al. Dus, wat wil je?

ELISA: Ik kom van de Thuiszorg...

KATJA *(geprikkeld)*: Wij geven hier niks! We betalen genoeg belasting!

ELISA: Ik wil u alleen iets vragen...

KATJA *(kort)*: Wat wilt je weten?

ELISA: Of ik hier al bij de Wiesinkhof ben.

KATJA *(kort)*: Wiesinkhof? Dan ben je verkeerd. Waar kom je vandaan?

ELISA: Van de Thuiszorg.

KATJA *(afwerend gebaar)*: Ik bedoel, van welke kant kom je?

ELISA: Daar vandaan. *(wijst)* Ze hebben me verteld dat ik bij de

bushalte rechtsaf moest.

KATJA: Dat klopt. Maar van ons af is 't nog een dikke kilometer.

ELISA: Dank u wel. (*wil weggaan*) Goedendag.

KATJA (*nieuwsgierig*): Wat ga je eigenlijk doen op de Wiesinkhof?

LODEWIJK (*komt opgewonden links binnen, merkt Elisa niet direct op*): Katja, moet je nou horen... (*ziet Elisa, tegen Katja*) Wat wil die hier?

KATJA: Ze is van de Thuiszorg.

LODEWIJK (*kort*): We geven niks. (*tegen Katja*) Dat heb je haar zeker toch al gezegd?... En nog een buitenlander ook!

KATJA: Ze heeft alleen maar de weg gevraagd naar de Wiesinkhof.

LODEWIJK (*kortaf*): Wat heeft ze daar te zoeken?

ELISA: Ik kom van de Thuiszorg...

LODEWIJK (*druk, tegen Katja*): Moet je je indenken... Daar heeft me die sufferd van een Floris uitgerekend de aardappels meegenomen die wij hadden uitgezocht als varkensvoer!

KATJA: Daar hoeft je je toch geen zorgen over te maken. Hij komt er vanzelf mee terug... (*Elisa wil rechts afgaan*)

LODEWIJK (*tegen Katja*): Wat wil ze op de Wiesinkhof?

KATJA: Dat zou ik ook wel eens willen weten, maar je liet me niet uitpraten.

LODEWIJK (*tegen Elisa*): Wat ga je doen op de Wiesinkhof!

ELISA: Ik kom van de Thuiszorg!

LODEWIJK: Dan heb je bij de Wiesinks ook geen geluk. Want die geven nog minder dan wij!

KATJA (*bits*): En nog een buitenlander ook!

ELISA: Ik kom van de Thuiszorg en ik moet mevrouw Wiesink gaan helpen.

LODEWIJK: O, dat ouwe mens van Wiesink zeker, die al een maand of wat op bed ligt.

ELISA (*knikt*): Dat is ze.

LODEWIJK (*tegen Katja, spottende toon*): Kijk me toch eens aan. Ze bekommeren zich niet eens om hun ouwe zieke moeder...

KATJA (*spottend*): Nou ja, als ze 't geld hebben voor een verpleegster... (*tegen Elisa, nieuwsgierig*) En kun je dat eigenlijk wel? Een oude vrouw verplegen?

ELISA: Waarom niet? Ik ben gediplomeerd verpleegster. En ik wil u best zeggen, wat ik er ga doen. Dat is niet geheim. Ik moet drie keer per week haar bloeddruk meten, haar diabetesdieet controleren en haar medicijnen.

KATJA: Meer niet?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto